

Svar (4/8 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg kan oplyse, at en medarbejder i Direktoratet for Udlændinge er blevet sigtet for overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv.

Direktoratet for Udlændinge har på baggrund af de oplysninger om sagen, som direktoratet har modtaget fra politiet, bortvist den pågældende fra hans arbejde.

Direktoratet har oplyst, at den pågældende medarbejder har været beskæftiget i et kontor, hvor der ikke tages stilling til ansøgninger om flytningstatus her i landet. Sigtelserne vedrører således ikke tilfælde, hvor udlændinge har søgt om asyl.

Direktoratet har endvidere oplyst, at man, når den politimæssige undersøgelse i sagen er tilendebragt og sagen vedrørende den pågældende medarbejder er endeligt afsluttet, vil vurdere, om der som følge af sagen måtte være grundlag for at inddrage meddelte opholdstilladelser.

Justitsministeriet kan henholde sig til det, Direktoratet for Udlændinge har oplyst om sagen.

Spm. nr. S 206

Til *arbejdsministeren* (22/7 88) af:

Søren B. Jørgensen (S):

»Vil ministeren tage initiativ til at sikre offentligt ansatte samme adgang og tilbud om specialarbejderuddannelse som de privat ansatte specialarbejdere, og vil ministeren samtidig oplyse, om en sådan ligestilling kan etableres ved bekendtgørelsesændring eller det kræver en lovændring?«

Begrundelse

I dag er det kun de offentligt ansatte inden for en branche, hvor der er tilsvarende privat ansatte specialarbejdere, der har adgang til specialarbejderkurserne.

De offentligt ansatte mangler specielle kursusmoduler, der er målrettet mod arbejde i den offentlige sektor.

Endvidere er der grupper af ufaglærte offentligt ansatte, der er fuldstændig afskåret fra at deltage i specialarbejderuddannelsen, fordi der ikke findes tilsvarende privat ansatte.

Dette gælder f.eks. badeassistenter ansat ved kommunale svømmebade.

Det er urimeligt, at de offentligt ansatte ufaglærte inden for servicesektoren ikke tilbydes relevante kurser, der er målrettet mod jobbet. Forudsætningen for omstilling og fornyelse i den offentlige sektor er et velfungerede uddannelsessystem.

Svar (3/8 88):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Specialarbejderuddannelsens hovedmålgruppe er personer, der har eller søger beskæftigelse som specialarbejdere på det private arbejdsmarked inden for den pågældende branche.

Personer, der har eller søger beskæftigelse som offentligt ansatte, har dog også adgang hertil, hvis de skal kunne udøve arbejdsfunktioner, der kan sidestilles med funktioner på det private arbejdsmarked, jf. § 6, stk. 2, i Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 459 af 11. juli 1986 om uddannelse af specialarbejdere.

Der kan som hovedregel ikke etableres uddannelser med fuldt statstilskud, der alene eller primært er rettet mod offentligt ansatte.

Offentlige institutioners behov for uddannelse af deres medarbejdere kan imidlertid imødekommes ved, at de pågældende institutioner rekvirerer relevante uddannelsesstilbud fra arbejdsmarkedsuddannelserne i form af indtægtsdækket virksomhed, eller ved, at en offentlig institution i samarbejde med en privat virksomhed rekvirerer kurser efter reglerne om virksomhedstilpassede kurser.

Der er kurser, der er etableret for primært at imødekomme offentlige institutioners behov, f.eks. kurser i pasning af rensningsanlæg og pumpestationer, men det er forudsat, at kommuner og amtskommuner betaler for gennemførelsen af disse.

Jeg mener, at vi på denne måde i tilstrækkeligt omfang tilgodeser de offentlige institutioners og deres ansattes behov, og finder derfor ikke anledning til at ændre de gældende regler herom.

Hjemmel til at etablere kurser, der alene imødekommer offentlige institutioners og deres ansattes behov, ville kunne skabes gennem en ændring af Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 459 af 11. juli 1986 om uddannelse af specialarbejdere, men det skal tilføjes, at det lige siden oprettelsen af arbejdsmarkedsuddan-